

En række virksomheder omfattes umiddelbart af de aktiviteter, der er nævnt i bilaget til lovforslaget: Værdipapircentralen, Garantifonden for Futures og Optioner, Københavns Fondsbørs, ATP, LD og investeringsforeninger. Karakteristisk for disse virksomheder er, at der ingen direkte kundekontakt er, men at de optræder som formidlere på eksempelvis pengeinstitutternes vegne. Disse virksomheder vil derfor ikke være omfattet af lovforslaget. Formålet med forslaget vil fortsat være tilgodeset, da pengeinstitutter, fondshandlere, børsmæglerne m.v. vil være direkte omfattet af bestemmelsen.

Datterselskaber af udenlandske kredit- og finansieringsinstitutter, både EF- og tredjelandsselskaber, vil være omfattet af nr. 1 og 2.

Loven foreslås endvidere at skulle finde anvendelse på filialer af udenlandske kredit- eller finansieringsvirksomheder, der driver virksomhed efter nr. 1 og 2. Lovforslaget omfatter såvel filialer af selskaber beliggende i Fællesskabet som filialer af selskaber, hvis hovedsæde er beliggende uden for Fællesskabet, jf. nr. 3.

At lade værtslandets love gælde for filialer af selskaber etableret i et andet EF-land er en afvigelse fra de almindelige gældende regler, hvorefter det er hjemlandets lovgivning, der finder anvendelse. F.eks. er det tilsynsmyndighederne i hjemlandet, der fører tilsyn med filialer i Danmark af pengeinstitutter og forsikrings-selskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land indenfor De Europæiske Fællesskaber. Det samme gælder kreditinstitutter, der udøver virksomhed som grænseoverskridende tjenesteydelser.

Dette princip er bl.a. fastslået i Rådets 2. direktiv af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (89/646/EØF).

Når direktivet om hvidvaskning anvender reglerne i værtslandet, kan det ses som udtryk for det nære samarbejde, der skal være mellem virksomheder og kontrolmyndigheder samt de sanktioner, der kan blive tale om og dermed nødvendigheden af, at jurisdiktionsområdet er den medlemsstat, hvor instituttet udøver en aktivitet.

Direktivet fastslår, at medlemsstaterne skal drage omsorg for at udvide anvendelsesområdet helt eller delvist til ikke alene at omfatte kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i § 1, men også andre erhverv og kategorier af virksomheder, der udøver aktiviteter, der særligt vil kunne udnyttes til hvidvaskning af penge.

Denne direktiv-bestemmelse har været indgående drøftet i det kontaktudvalg, der er nedsat under Kommissionen, og hvis opgave er at harmonisere iværksættelsen af direktivet. Der er enighed i Udval-

get om ikke for tiden at udvide anvendelsesområdet, idet medlemsstaterne navnlig ønsker at erhverve erfaringer med direktivets funktion i praksis.

I lovforslaget er anvendelsesområdet derfor fastsat til kun at omfatte kredit- og finansieringsinstitutter.

Tit § 2

Hvidvaskning af penge som begreb er ikke tidligere reguleret i dansk ret.

Direktivet fastlægger følgende definition af hvidvaskning af penge:

- »- konvertering eller overførsel af formuegoder – vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling – med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf.
- fortieelse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling.
- erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling.
- medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de tre foregående punkter, medvirken med henblik på at begå den nævnte handling, forsøg på at begå den, det at hjælpe, tilskynde eller råde nogen til at begå den eller det at lette gennemførelsen heraf.«

Alle handlinger skal være foretaget med forsæt.

Med hensyn til den nærmere fastlæggelse af de »kriminelle handlinger« bestemmer direktivet, at enhver lovovertrædelse som defineret i art. 3, stk. 1, litra a) i Wienerkonventionen, dvs. narkotikakriminalitet, er omfattet. Herudover er det overladt til medlemsstaterne at definere hvilke kriminelle handlinger, der skal være omfattet. I præambelen til direktivet er anført, at hvidvaskning af penge ikke alene vedrører det økonomiske udbytte af kriminelle handlinger i forbindelse med narkotikahandel, men også det økonomiske udbytte af andre former for kriminelle handlinger, som f.eks. organiseret kriminalitet og terrorisme, hvorfor det skønnes vigtigt, at medlemsstaterne også udvider direktivets virkninger til sådanne handlinger.

I dansk ret er hvidvaskning af udbytte fra kriminel aktivitet i et vist omfang kriminaliseret. De vigtigste